

STORYWORLDS

An crodh Gaidhealach

Jill Atkins • Shelagh McNicholas

An crodh Gaidhealach

An teacs a Jill Atkins
Na dealbhan Shelagh McNicholas
A' Ghàidhlig Anna NicDhòmhnaill

STÒRLANN • ACAIR

A h-uile samhradh bhiodh Alison a' dol
a dh'fhuireach greis còmhla ri a seanair
agus a seanmhair ann an Alba.

Latha bha siud choimhead Alison a-mach
air an uinneig. Chunnaic i crodh
Gaidhealach anns a' phàirc. Bha iad mòr,
giobach le adhaircean fada.

An uair sin chunnaic i dà bhalach mhòr ri taobh a' gheata. Dh'fhosgail na balaich an geata agus chaidh iad a-steach dhan phàirc. "Dè tha iad a' dèanamh?" ars Alison.

Dìreach an uair sin dh'èigh Granaidh,
“Trobadh gud bhiadh, Alison.”

Ruith Alison sìos an staidhre cho luath
's a b' urrainn dhi.

Ruith i a-null chun
a' bhùird cho luath
is gun do dhòirt i an
teatha.

“Alison! Na bi a’ ruith am broinn an taighe,” thuirt Granaidh.

“S fhèarr dhut a dhol a-mach a chluich nuair a ghabhas tu do bhiadh.”

Cho luath 's a ghabh Alison a biadh
chaidh i a-null gu taigh Sheumais.

“An tig thu a-mach a chluich?”
dh’fhaighnich i.

“Thig,” thuirt Seumas. “Faodaidh sinn a
dhol a choimhead air a’ chrodh
Ghaidhealach.”

“Tha an t-eagal orm romhpa,” ars Alison.
“Cha toil leam na h-adhaircean fada aca,
ach thig mi còmhla riut.”

Nuair a bha Seumas agus Alison a' coiseachd suas an rathad chunnaic iad bò air an rathad.

“Ciamar a fhuair thusa a-mach?”

thuirt Seumas.

“Feumaidh gur e na balaich a chunnaic mise a leig a-mach i,” thuirt Alison.

“Dhìochuimhnich iad an geata a dhùnadh.”

Ach chunnaic iad tuilleadh dhen chrodh
a' tighinn a-mach às a' phàirc.

“Tugainn dhachaigh,” ars Alison.

“Cha tèid, feumaidh sinn an tuathanach
a chuideachadh,” thuirt Seumas.

“Thèid mi a dh'innse dha.”

“Thig mise còmhla riut,” ars Alison.

“Cha tig,” thuirt Seumas.

“Fuirich thusa an seo.

Feumaidh tu coimhead às dèidh a' chruidh.”

Ruith Seumas a
dh'iarraidh an
tuathanaich.

“Tha eagal orm ron
chrodh!” dh'èigh Alison.
Ach cha chuala
Seumas i.

Choimhead Alison ris a' bhoin
agus choimhead a' bhò ri Alison.

An sin chunnaic i bata air an talamh.
Mhaoidh i am bata air a' bhoin.
Cha do ghluais a' bhò.

“Fhalbh!” thuirt Alison rithe, agus i
a' crathadh a' bhata. “Mò,” thuirt
a' bhò, agus thionndaidh i mu chuairt
agus air ais dhan phàirc.

Chrath Alison am bata ri bò eile.

“Till!” thuirt i. “Till às a sin!”

Thill a’ bhò sin dhan phàirc.

“Chan eil uiread de dh’eagal orm a-nis,”
thuirt Alison, agus i a’ crathadh a’ bhata
o thaobh gu taobh.

Thill i an crodh uile air ais dhan phàirc.

Cho luath 's a bha a' bhò mu dheireadh
air a dhol a-steach dhùin Alison an geata.
Thàinig Seumas agus an tuathanach nan
ruith a-nuas an rathad.

“Càit an deach an crodh?”

dh’fhaighnich Seumas.

“Ciamar a fhuair iad uile air ais dhan phàirc?” dh’fhaighnich an tuathanach.

Sheall Alison am bata dhaibh.

“Bhruidhinn mi gu socair riutha,”

thuirt i. “Rinn thu math dha-rìribh,”

ars an tuathanach.

“Tugainn agus innsidh sinn dhad sheanmhair.”

Mar sin chaidh iad uile air ais gu taigh
Granaidh.

Dh'innis an tuathanach dha Ghranaidh mar a
chuir Alison an crodh uile air ais dhan phàirc.

“An robh an t-eagal ort?” dh’fhaighnich
Granaidh.

“Uill, bha beagan,” fhreagair Alison.

An ath latha
dh'fhaighnich
Granaidh dha Alison
an robh i airson a
dhol air cuairt bhig.
Dh'fhalbh iad sìos
an rathad agus
thàinig iad gu geata
na pàirce.

“Nach tèid sinn tron phàirc?” ars Alison.

“Cha tèid,” arsa Granaidh.

“Cha chreid mi gun tèid.”

“A Ghranaidh, a bheil eagal oirbh ron chrodh?” thuirt Alison.

“Uill, tha beagan,” fhreagair Granaidh.

“Uill, chan eil eagal ormsa idir a-nis,” thuirt Alison.

“Bheir mise an aire oirbh.”